יג: כל הזבחים פרק ראשון זבחים

עין משפט נר מצוה

עב א מיי׳ פ״ג מהל׳ פסה״מ הל׳ כ וסייג סה״מ הלכה ו:
עג ב מיי׳ פ״ג שם הלכה ו:
עד ג מיי׳ פ״ג שם הלכה ג:
עה ד מיי׳ פ״ג שם הלכה ו:

תורה אור השלם

1. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה הנפש האכלת ממנו עונה תשא:
ויקרא ז, יח

מוסף רש״י

בשתי אכילות הכתוב מדבר. דלא שנא מיסב לסבול למחר לא שנא מיסב להקטיר איתמרין למחר פגול (לקמן כח:) **מצדה תבראי.** תשובתו מוכנת לגידי. (מקושי) עד:) **זה הכלל בו׳.** כפ״ק קתני לקבל ד׳ עבודות הפנימיות. קומץ דמי לשחוט דאם נשל ומפרש חלק נגוה מחלק לכהנים וכן זה התם ממילא. שפל כדם ומזרק הכא שקיל קומץ ודמי ככלי מה לי ממילא מה לי קא שקיל ריחהיב. דמקבל מקדש הדם בכלי. והטומן מקדש הקומץ בכלי ומדבר זה דומין (מנחות יג:)

שיטה מקובצת

לא קשיא. הא דקתני לעיל דמחשבה לא פסל בפיגול, לא כשחשב בשעת קבלה על מכלה כבר אלא כשחשב בשעת שחיטה על מנת לקבל דמו למחר. (ולכך לא) פסלה דבעינן מחשב בעבודה לאכילת אדם לו אכילת מזבח. ואיכי שיקה כה״נ עשה מחשבה כשעשה אם שחט על מנת לזרוק דם למחר פגול הויינו אכילת מזבח בפ״ב. ותיתני למה לי לאוקמי הא דלא אכילת מזבח דאם נשל ולא נשל נמי. ולקמן (לא) פסלה דבעינן מחשב בעבודה לאכילת אדם לו אכילת מזבח. ואיכי שיקה כה״נ עשה מחשבה כשעשה אם שחט על מנת לזרוק דם למחר פגול הויינו אכילת מזבח בפ״ב. ותיתני למה לי לאוקמי הא דלא אכילת מזבח דאם נשל ולא נשל נמי. ולכך לא תיתני לה דלא אכילת מזבח. ולא נרים לקרם מלי איכא למימר דקתני לעיל (דף ט:) לא בשחט ע״מ לזרוק דמו שלא לשמו בשעת כשר לאחר מחשבה בעבודה. ומ״מ קשה לוקמה כשיר בכלים לאחר ריבוי דאחרים ע״מ לזרוק כשיר בכלים פסול ושחט ע״מ לקבל כשיר בכלים כשר. (ריב״ן) דלא מלי לאוקמי כשיר בכלים דאי״כ הקשה לך הלשון דקאמר לא שכיח כה דמחשבה מחשבה מחשב הא אם עשה כה (מחשבה שקבל הדם) בשיר בכלים פסול. אבל אינו לאחר דאמר בשיר בכלים נמי כשר כמיומנתו לעיל דלא שייך שיר בכלים רק בזריקה. אבל אי מיירי בפיגול ומא דקתני לא עשה כה מחשבה בחשבה. דאם היה מקבל חוץ לזמנו אי חוץ לתחומו פסול מיהא הדי חוס׳ ד״ה: **שמעתי מרבי.** רש״י נרים שעילת אלבע חמבלה. ר״ל חמבלה אלבע. פירוש ר״ל אם חבב בחמת (זריקה) (ומיהה) ע״מ לעטיל לחתר (חמבלה) הטעלה. הם אינו דאין זה חמחב בעבודה לאחלת אדם לו לחוצה (מהרי״ם): **אין הכל בשלמים לאיבר.** פרש״י ותקשה לך ר״ה. תיתני אחתי לא אחריון כמו בן החלל ועכילת אלבע מעבבת בחטאת ואילהה חעבבת בכלים חה עבודה המעבבת בכלים (המעילה) (המעילה) לידי פגול אף עכילה המעבבת בחטאת הפנימית (המעילה) (המעילה) לידי פגול. (ריב״ן) עכילת אלבע לא שייך כלל בכלים אבל שלא לשמו לעבוד בשיר קנה בכלים לענין דאין מלקין פסיר לעניין מה חזה (מהרי״ם): **אלא** ביון ר״א אבי. פ״ה כיון דלא אבי (מיהו) כי אי לאחמה. ואיתא ר״ה חבלי שעבוה בחטאת נמי ליקבל עכילת אלבע דלא אבי כי. חעד קשה דבהקומץ אעבוה (מנחות דף יב:) אמר ר׳ יוחי הילכה כמר אבילה מעבוה דכיון דלא אבי עבוד. אבל בחטאת דכיון דלא אבי עבוד. אבל בחטאת אבי אבי. אבל בחטאת אבי אבי. אבל בחטאת אבי אבי